

The Informed SLP prosinec 2023

Zpracovala: Mgr. Simona Hlaváčová

Předčasně narozené děti na JIP

V odborném prostředí neonatálního jednotky intenzivní péče (JIP) je známo, že pro předčasně narozené děti je první krmení mimořádně důležité, a představuje místo, kde se často objevují fotografie, ovace a slzy. Před touto událostí však mohou předčasně narozené děti zažívat negativní orální zážitky, které mohou ovlivnit jejich další vývoj stravování.

Jak tedy můžeme pomoci? Můžeme vytvářet pozitivní zážitky, které překryjí ty negativní. Již víme, že přímé ústní stimulace mají větší vliv než samotné nepřímé masáže/cvičení.

Huang et al. provedli randomizovanou kontrolovanou studii intervenčního programu pro předčasně narozené děti s názvem Preterm Infant Oral Motor Intervention (PIOMI) u dětí narozených mezi 25. a 33. týdnem gestace (pokud snášely enterální krmení), poté co dosáhly věku 31-32 týdnů po menstruačním cyklu. Ve srovnání s kontrolní skupinou dětí, které tento program neabsolvovaly:

- Měly vyšší skóre na škále připravenosti k orálnímu krmení dle Preterm Oral Feeding Readiness Assessment Scale (naš starý známý POFRAS)
- Projevily větší zlepšení v oblastech behaviorální organizace, ústní pozice a nenutritivního sání

ORourke et al. navrhuje plán živé přímé stimulace s názvem Milk Drop Intervention (MDI). Vypadá to takto:

- Poskytovatelé péče pokládají kapky mléka (od rodiče/dárce mateřského mléka nebo umělého mléka) na rty dítěte během enterálního krmení, začínaje čtyřmi dny života, pokud snáší enterální krmení, bez ohledu na respirační stav.
- Kapky mléka jsou nabízeny, když se dítě nachází v odpovídající poloze: zanořené rukama k obličejí, stabilní při kůži na kůži nebo při kolébání.
- Kapky mléka jsou systematicky nabízeny podle algoritmu, který umožňuje účast dítěte
- Celkový objem nabízeného mléka se zvyšuje s věkem dítěte: děti mladší 26 týdnů PMA dostávají maximálně 4 kapky mléka, zatímco dítě narozené v 37. týdnu může dostat až 2 ml mléka. Autoři studovali předčasně narozené děti narozené před 34. týdnem gestace jednoletého pokusu s MDI v rámci jediného Level III JIP.

Zjistili, že:

- Děti, které podstoupily MDI, opustily JIP rychleji.
- Děti narozené mezi 24. a 26. týdnem gestace dosáhly největšího rozdílu v délce pobytu.
- Sestry hlásily lepší pochopení komunikace dítěte ohledně orálních zážitků.
- Rodiče popisovali lepší porozumění krmení podle signálů a komunikačním stylům svých dětí během krmení.
- Účastníci ušetřili celkově 660 000 \$ během svého pobytu v JIP

Huang, C.-C., Hwang, Y.-S., Lin, Y.-C., & Huang, M.-C. (2023). Effects of oral stimulation on feeding readiness of preterm infants: A randomized controlled study. *Journal of Neonatal Nursing*. <https://doi.org/10.1016/j.jnn.2023.08.002>

ORourke, B., Fuller, K., Parker, L. A., & Moore, T. A. (2023). Provision of positive oral experiences for premature infants by offering milk drops: A clinical practice change initiative. *Journal of Neonatal Nursing*.

Diagnostika vývojové verbální dyspraxie u batolat

Klasická diagnostická trojice chyb ve výslovnosti, struktuře slov a přízvuku ve slovech není vhodná pro děti ve věku 0–3 let s rozvíjejícím se jazykem. Děti v tomto věku nemají plně rozvinutý fonologický inventář, jejichž fonetické repertoáry jsou pouze dostatečně velké pro standardizované hodnocení výslovnosti ale příliš jednoduché na hodnocení koartikulačních chyb a chudé na prosodii.

Diagnostika VVD je obtížná, protože sdílí mnoho příznaků s jinými poruchami řeči a jazyka a často současně probíhá s dalšími diagnózami. Při hodnocení charakteristik VVD u batolat je třeba být velmi opatrný kvůli naddiagnostikování diagnózou VVD a omezenému výskytu. Charakteristiky VVD u batolat zahrnují rodinnou anamnézu VVD, přítomnost mezer mezi receptivní a expresivní řečí, omezenou fonetickou rozmanitost, omezené používání souhlásek, nadměrné spoléhání na závěrové hlásky a nazály, omezenou variabilitu v místě a/nebo způsobu, omezenou "mluvnost" a omezené tvary slabik/slov.

Hodnocení VVD u batolat vyžaduje komplexní metodiku, včetně interview s rodiči, hodnocení jazyka, sběr vzorků řeči a následnou analýzu. Diagnostika VVD by měla být provedena opatrně, a proto je vhodné použít popisné termíny, označení "susp." VVD nebo se zdržet stanovení diagnózy a začít s léčbou. Léčba VVD nevyžaduje jistotu o diagnóze a může zahrnovat motorické terapie, rané stimulační jazyka, funkční dovednosti komunikace a péči o klienty.

Je důležité nezanedbávat jazykové dovednosti při podezření na poruchy motorického projevu a zvažovat implementaci AAK pro podporu jazykového vývoje a funkční komunikace. Dynamická diagnostická terapie nám pomáhá vyjasnit, zda formální diagnóza VVD bude vhodná, a jaké podpory budou nejvýhodnější v čase. Je důležité popisně označit naše obavy, aby naše pozorování neupadla v zapomnění.

Davis, B.L., & Velleman, S.L. (2000). Differential diagnosis and treatment of developmental apraxia of speech in infants and toddlers. *Infant-toddler intervention: the transdisciplinary journal*.

Highman, C., Overby, M., Leitão, S., Abbiati, C., & Velleman, S. (2023). Update on identification and treatment of infants and toddlers with suspected childhood apraxia of speech. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*. https://doi.org/10.1044/2023_jslhr-22-00639

Hodge, M., & Gaines, R. (2017). Pilot implementation of an alternate service delivery model for young children with severe speech and expressive language delay. *Canadian Journal of Speech-Language Pathology and Audiology*

Klokánkování u předčasně narozených dětí

Studie zkoumala účinky kangaroo care (KC) na předčasně narozené děti ve věku 31–35 týdnů gestačního věku. Děti byly rozděleny do tří skupin: Skupina A: KC po dobu 120 minut denně po dobu 7 dní, Skupina B: KC po dobu 60 minut denně po dobu 7 dní, Skupina C: Žádné KC, Výsledky ukázaly významné zlepšení u skupin A a B ve srovnání se skupinou C. Největší zlepšení bylo zaznamenáno ve skupině A.

Děti v obou skupinách KC dosáhly vyšších skóre na nástroji hodnocení kojení a rychleji dosáhly plného enterního krmení než kontrolní skupina.

Studie také zjistila, že děti, které obdržely časnou a prodlouženou KC, vykazovaly vyšší skóre v kognitivních, receptivních a expresivních jazykových schopnostech a adaptabilním chování ve věku 12 měsíců.

Kangaroo care (KC) je definováno jako "časný, kontinuální a prodloužený kontakt kůže na kůži" a má mnoho výhod, včetně snížení úmrtnosti novorozenců, podpory vazby rodič-dítě, komunikace a interakce mezi péčí a dítětem a vývoje sociálně-emocionálních dovedností.

Bisanalli, S., Balachander, B., Shashidhar, A., Raman, V., Josit, P., & Rao, S. P. N., (2023). The beneficial effect of early and prolonged kangaroo mother care on long-term neuro-developmental outcomes in low birth neonates—A cohort study. *Acta Paediatrica*. <https://doi.org/10.1111/apa.16939>.

Darmstadt, G. L., Hamoud Al Jafi, N., Ariff, S., Bahl, R., Blennow, M., Cavallera, V., Chou, D., Chou, R., Comrie-Tomson, L., Edmond, K., Feng, Q., Fernandez Riera, P., Grummer-Strawn, L., Gupta, S., Hill, Z., Adejumoke Idowu, A., Kenner, C., Nakibuuka Kirabira, V., Klinkott, R., De Leon-Mendoza, S., Mader, S., Manji, K., Marriott, R., Morgues, M., Nangia, S., Portela, A., Rao, S., Shahidullah, M., Thi Tran, H., Weeks, A. D., Worku, B., & Yunis, K. (2023). New World Health Organization recommendations for care of preterm or low birthweight infants: health policy. *eClinicalMedicine*. <https://doi.org/10.1016/j.eclinm.2023.102155>

El-Farrash, R. A., Shinkar, D. M., Ragab, D. A., Salem, R. M., Saad, W. E., Farag, A. S., Salama, D. H., & Sakr, M. F. (2019). Longer duration of kangaroo care improves neurobehavioral performance and feeding in preterm infants: a randomized controlled trial. *Pediatric Research*. <https://doi.org/10.1038/s41390-019-0558-6>

Přítomnost dětí

Schůzky rané péče často mohou být náročnými a stresujícími zkušenostmi, zejména pro rodiče a pečovatele. Zatímco tyto schůzky obvykle začínají zmínkou o silných stránkách a zájmech dítěte, rychle přecházejí k diskusi o deficitech, což může být pro všechny zúčastněné přetěžující. Historicky byli dětští pacienti z těchto schůzek vynecháváni až do dosažení věku přechodu, přestože princip „nic o nás bez nás“ v aktivismu za práva osob s postižením na to poukazuje. Vyloučení dětí z procesu RP nejenže upevňuje ableismus, ale také zmeškává cenné příležitosti pro ně, aby hájili své zájmy a porozuměli svým potřebám podpory.

Účast dětí na schůzkách RP je klíčová pro rozvoj dovedností sebeobhajoby a zajistění, aby jejich hlas byl slyšet při rozhodování o jejich vzdělání. Vytvoření respektujícího a přístupného prostředí na schůzkách RP zahrnuje používání srozumitelného jazyka, získání vstupu od dětí před schůzkou a zajištění toho, aby byl proces angažující a inkluzivní. Zapojením dětí způsobem, který má smysl, a zaměřením se na jejich silné stránky a potřeby, mohou být schůzky pro všechny zúčastněné povzbuzující a účinné.

Sanderson, K. A., & Rojas, A. J. (2022). Parent perspectives on student IEP involvement. *Journal of Research in Special Educational Needs*. <https://doi.org/10.1111/1471-3802.12582>

Program modifikace kocktavosti KIDS

Historicky existují dva široké typy intervencí pro kocktavost: formování plynulosti a modifikace kocktavosti. Mnoho léčebných metod čerpá z obou přístupů, s relativním důrazem na hladkou řeč nebo snížené napětí podle specifických hodnot a cílů mluvího.

Nedávný systematický přehled nenalezl ŽÁDNÉ randomizované kontrolní studie pro školní děti, ale nová RCT zkoumá účinnost přístupu k modifikaci kocktavosti u dětí ve věku 7–11 let. Výzkumný tým učinil několik důležitých rozhodnutí, aby začlenil životní zkušenosti dětí s kocktavostí do své práce, včetně výběru účastníků na základě jejich věku a dopadu kocktavosti na jejich životy.

Logopedi použili program modifikace kocktavosti KIDS, který sleduje několik fází, včetně desenzibilizace, identifikace, modifikace a generalizace. OASES skóre se zlepšila v prvních 3 měsících léčby a zůstala stabilní do konce roku, s největšími pozitivními změnami v oblasti Obecné informace, Reakcí na kocktavost a Celkové kvality života.

KIDS program nabízí směrnice pro ukončení léčby školních dětí, které kocktají, založené na míře kocktání, sebeúčinnosti a reakcích dítěte na kocktání.

Metody modifikace koktavosti zlepšují kvalitu života pro děti ve školním věku a 10 sezení po dobu 3 měsíců může vést ke zlepšení komunikace a redukci negativních dopadů koktání.

Brignell, A., Krahe, M., Downes, M., Kefalianos, E., Reilly, S., & Morgan, A. (2021). Interventions for children and adolescents who stutter: A systematic review, meta-analysis, and evidence map. *Journal of Fluency Disorders*, <https://doi.org/10.1016/j.jfludis.2021.105843>

Kohmäscher, A., Primaßin, A., Heiler, S., Da Costa Avelar, P., Franken, M.-C., & Heim, S. (2023). Effectiveness of stuttering modification treatment in school-age children who stutter: A randomized clinical trial. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*. https://doi.org/10.1044/2023_JSLHR-23-00224

Sběr jazykových vzorků

Spencer a kolegové analyzovali 8 000 jazykových vzorků od více než 1 000 studentů od mateřských škol až po třetí třídu. - Zkoumali dopad typu diskurzu (narrativní vs. expositivní) a metody vyvolání (převyprávění vs. samo-vygenerované) na délku a složitost vzorků. –

Expositivní generace a převyprávění příběhů produkují nejdélsí vzorky s největší rozmanitostí slov a gramatickou složitostí.

Expositivní úkoly obvykle vedly k delším průměrným délkám výpovědi (MLU).

Na rozdíl od zjištění u adolescentů, kde úkoly vedly k delším větám a rozmanitější slovní zásobě, studenti základních škol ve studii Spencer a kolegů projevili odlišné vzory, pravděpodobně vzhledem k věkovým rozdílům a nuancím ve vyvolávacích metodách. Kombinace zjištění z obou studií poskytuje náhledy pro hodnocení:

Pro mladší děti: Zvažte jak převyprávění příběhu, tak generované expositivní vzorky.

Pro starší školní děti: Sbírejte expositivní nebo převyprávěcí příběhy spolu s generovanými vzorky, přizpůsobujte je podle individuálních výsledků hodnocení.

Spencer a kolegové vyvinuli sadu fotografií s afroamerickými a latin dětmi, které se účastní různých aktivit, aby zvýšili srozumitelnost a zastoupení. Zvýšené zastoupení ve vizuálních stimulech může podporovat větší zapojení a účast mezi různorodými populacemi.

Spencer, T. D., Tolentino, T. J., & Foster, M. E. (2023). Impact of discourse type and elicitation task on language sampling outcomes. *American Journal of Speech-Language Pathology*. https://doi.org/10.1044/2023_AJSLP-22-00365

Prelingvistická komunikace

Prelingvistická komunikace je důležitá pro vývoj jazyka dítěte. Četnost užívání gest, vokalizací a pohledů u kojenců předpovídá slovní zásobu batolat a předškoláků. Komplexita prelingvistické komunikace u neřečově komunikujících autistických dětí ve věku 2,5–6 let předpovídala jejich slovní zásobu za rok. Nejlepším prediktorem pozdějšího jazyka bylo používání gest spolu s vokalizacemi. Vyšší komplexita komunikace může vést k úspěšnějším sociálním interakcím s pečovateli a zvyšovat šance na učení se jazyka. Důležité je upozornit na to, že výzkum byl prováděn s čínskými dětmi mluvícími mandarínštinou, a že výsledky jsou korelační, ne kauzální. V praxi je důležité sledovat frekvenci užívání gest a vokalizací u dětí a podporovat kombinace gest a vokalizací v terapii, a to i u dětí, které používají pouze jednoduché formy komunikace.

Liu, M., Brady, N. C., Boorum, O., Fleming, K., Yue, J., & Liu, Q. (2023). Prelinguistic communication complexity predicts expressive language in initial minimally verbal autistic children. *International Journal of Language & Communication Disorders*. <https://doi.org/10.1111/1460-6984.12956>

Zlepšení stravování u pacientů s demencí

Článek od Chen et al. zkoumal intervence na zlepšení krmení a chování při jídle a sesumíroval je do 6 hlavních témat.

- Pomoc při jídle a pití: Příprava jídla a podnosu, poskytování dostatečného času nebo ruční krmení (v pozdějších fázích) pomáhalo snižovat negativní reakce, jako je odmítání jídla nebo vyplivování.
- Péče zaměřená na osobu během jídla: Osobní sociální interakce může zlepšit náladu, zapojení a účast při krmení. Je důležité prioritizovat individuální potřeby a preference a poskytovat volbu.
- Úpravy prostředí: Zajištění příjemného prostředí a prostředí připomínajícího domov může zlepšit příjem potravy, tělesnou hmotnost a BMI.
- Vzdělání pečovatелů: Školení rodinných příslušníků a personálu v oblasti dovedností při krmení a výživových pojmů pro zlepšení výsledků.
- Ústní výživová doplňky: Svačinky mezi hlavními jídlly bohaté na bílkoviny mohou zvýšit energii, BMI a hmotnost.
- Vícesložkové intervence: Kombinace výše uvedených přístupů pro nejlepší výsledky.
- Péče o komunikaci a stravování: Studie Liu et al. zkoumala komunikativní interakce mezi personálem domova důchodců a pacienty s mírně vážnou až vážnou demencí. Pozornost zaměřená na personální sociální interakce během jídel může hrát klíčovou roli pro lidi s demencí. Tipy pro udržení konverzace během jídla zahrnují oslovování rezidentů jménem a používání krátkých frází k usnadnění porozumění.

Program opatrného ručního krmení je zaměřen na udržení pacientů na ústní dietě co nejdéle a co nejbezpečněji. Podrobný postup zahrnuje opatření jako sedění pacienta v co nejvíce vzpřímené poloze, nabízení malých soust a doušků v pomalém tempu a minimalizaci rušivých vlivů.

Chen, H.-L., Li, C., Wang, J., Fei, Y., Min, M., Zhao, Y., Shan, E.-F., Yin, Y.-H., Liu, C.-Y., & Li, X.-W. (2023). Non-pharmacological interventions for feeding and eating disorders in persons with dementia: Systematic review and evidence summary. *Journal of Alzheimer's Disease*. <https://doi.org/10.3233/jad-221032>

Liu, W., Jao, Y.-L., Paudel, A., & Yoon, S. O. (2023). Mealtime interactions between nursing home staff and residents with dementia: A behavioral analysis of language characteristics. *BMC Geriatrics*. <https://doi.org/10.1186/s12877-023-04320-3>

Yuen, J. K., Chan, F. H. W., Chan, T.-C., Chow, D. T. Y., Chu, S. T.-W., Shea, Y.-F., & Luk, J. K. H. (2023). Hospital careful hand feeding program reduced feeding tube use in patients with advanced dementia. *The Journal of Nutrition, Health & Aging*. <https://doi.org/10.1007/s12603-023-1926-9>

Priority pacientů s afázií a jejich blízkých

1. Zvýšení povědomí o afázií:

- Lidé s afázií a jejich blízcí chtějí větší veřejné povědomí o afázií, jejích dopadech a způsobech komunikace s osobou s afázií. Doporučení zahrnují šíření informací prostřednictvím in-service v zařízeních, sociálních médiích, výuky ve školách a advokacie na úrovni státu.

2. Koordinace péče:

- Pacienti s afázií a jejich blízcí mají obavy z nedostatečné koordinace péče a špatné koordinace přechodů mezi zařízeními. Doporučení zahrnují kontaktování logopedů před a po změně péče a jasná setkání zaměřená na pacienta.

3. Informace o prognóze a rekonvalescenci:

Pacienti s afázií a jejich blízcí chtějí vědět, zda se zlepší. Doporučení zahrnují pravidelné aktualizace pokroku a dovedností a časté kontroly stavu.

4. Sociální podpora:

- Lidé s afázií a jejich blízcí chtějí lepší přístup ke sociálním službám a tipy, jak udržovat stávající vztahy a navazovat nové. Doporučení zahrnují podporu zájmů pacientů a připojení k existujícím zdrojům sociální podpory.

5. Psychologická podpora:

- Lidé s afázií a jejich blízcí chtějí podporu v zvládnutí ztráty, žalu a deprese. Doporučení zahrnují školení úsychologů, včetně orientace v komunikačních preferencích pacientů s afázií a použití různých komunikačních metod. Pomoc psychologům při určování preferencí komunikace osob s afázií a zajištění porozumění. Snížení tempa komunikace a modelování strategií pro psychology. Flexibilita v používání různých komunikačních metod a zařízení asistujících komunikaci. Respektování autonomie osob s afázií a zapojení jich do komunikace.

Strong, K. (2023). Supporting mental health in people living with aphasia: A call to action. Perspectives of the ASHA Special Interest Groups. https://doi.org/10.1044/2023_persp-23-00042

Wallace, S. J., Anemaat, L., Attard, M., Baker, C., Berg, K., Carragher, M., Isaksen, J., Ryan, B., Simmons-Mackie, N., Wang, E., Worrall, L., & Shrubsole, K. (2023). Best practice in post-stroke aphasia services according to people with lived experience. A modified nominal group technique study. Aphasiology. <https://doi.org/10.1080/02687038.2023.2262693>

Efektivita shaker u pacientů po radioterapii

Petersson a kolegové zkoumali účinnost cvičení zvedání hlavy (Shaker) u pacientů s dysfagií ve spojitosti s radioterapií, kteří měli nádory v různých částech hlavy a krku. Účastníci byli 6–36 měsíců po radioterapii, rozděleni do dvou skupin: standardní péče samotná a standardní péče spolu s cvičením zvedání hlavy. Obě skupiny prokázaly podobné výsledky v dysfagii-specifické a zdravotně-související kvalitě života po 8 týdnech a 12 měsících. Navzdory nějakému zlepšení od základního stavu v obou skupinách cvičení zvedání hlavy významně neovlivnilo výsledky pro tuto populaci. Studie také hodnotila funkci a fyziologii polykání pomocí VFSS a FEES a nenašla významné rozdíly mezi skupinami.

Možná vysvětlení: Odklad zahájení cvičení vzhledem k radioterapii mohl ovlivnit jeho účinnost a také nedostatečná intenzita intervence v průběhu času mohla omezit její účinnost.

I když je účinné u jiných populací, shaker cvičení nemusí být vhodné pro léčbu dysfagie po radioterapii kvůli jeho intenzitě a časově náročné povaze.

Petersson, K., Finizia, C., Pauli, N., Dotevall, H., & Tuomi, L. (2023). A randomized controlled study evaluating the head-lift exercise in head and neck cancer patients with radiation-induced dysphagia: effect on swallowing function and health-related quality of life over 12 months. European Archives of Oto-Rhino-Laryngology. <https://doi.org/10.1007/s00405-023-08183-7>

Autistické vyhoření

Aktuálně diskutované téma online s pozdějším výzkumem. Spolupráce s autistickou komunitou je kritická a výzkum se k tomu přiklání.

Arnold et al. a Raymaker et al. provedli průzkumy a rozhovory s dospělými autisty k vylepšení pracovní definice autistického vyhoření, jeho příčin a kroků k prevenci a zotavení. Projevy autistického vyhoření zahrnují dlouhodobou únavu, nižší toleranci sensorických podnětů a možnou ztrátu dovedností potřebných k samostatnému životu.

Příčiny autistického vyhoření vyplývají z únavy z interakcí s okolím a přetížení kognitivními a sensorickými podněty. Mezi nejčastější příčiny patří hromadění životních stresorů, sensorické přetížení a vysoká očekávání vůči maskování.

Zotavení a prevence autistického vyhoření zahrnuje postupný návrat k běžným aktivitám a omezení zátěže, včetně podpory vrstevníků, odhalení skrytých potřeb a poskytnutí podpory a času na odpočinek. Další navrhovaná řešení zahrnují unmasking, podporu vrstevníků, redukci požadavků a podporu včasného rozpoznání rizika vyhoření. Studie upozorňuje logopedy na důležitost identifikace vyhoření a poskytnutí podpory autistickým klientům, zohlednění vyhoření při hodnocení, intervenci a obhajobě, podporu kolegů a poukázání na důležitost poskytování individuální podpory a porozumění jednotlivci v různých prostředích.

Arnold, S. R. C., Higgins, J. M., Weise, J., Desai, A., Pellicano, E., & Trollor, J. N. (2023). Confirming the nature of autistic burnout. *Autism*. <https://doi.org/10.1177/13623613221147410>

Raymaker, D. M., Teo, A. R., Steckler, N. A., Lentz, B., Scharer, M., Santos, A. D., Kapp, S. K., Hunter, M., Joyce, A., & Nicolaidis, C. (2020). "Having all of your internal resources exhausted beyond measure and being left with no clean-up crew": Defining autistic burnout. *Autism in Adulthood*. <https://doi.org/10.1089/aut.2019.0079>

Nouzová doporučení u pacientů využívajících AAK

Mnoho nouzových přípravných doporučení online opomíjí, jak připravit lidi s komplexními komunikačními potřebami. Mnoho uživatelů AAK a jejich pečovatelů si ani neuvědomuje, že mohou potřebovat konkrétní, individualizované plány pro podporu komunikace v případě nouze. Je důležité zvážit situace, kdy není k dispozici napájení pro AAK zařízení, potřeba komunikace zdravotních potřeb uživatele AAK prvním záchranným týmem nebo oddělení uživatele AAK od jeho pečovatele a AAK systému.

Barton-Hulsey a kolegové nedávno zrevidovali Nástroj pro připravenost na nouzové situace USSAAC pro uživatele AAK. Chtěli zjistit, jak uvědomějí jsou uživatelé AAK a jejich pečovatelé o svých jedinečných potřebách v případě nouze, jaké výzvy jsou spojeny s vyplněním nástroje a jak nejlépe zajistit, aby bylo plánování nouzových situací zaměřeno na jednotlivce.

Hlavní závěry, které by měli logopedi vědět:

- Uživatelé AAK si uvědomují potřebu nouzového/plánovaného postupu, ale nemají ho připravený, a jejich AAK zařízení nemusí být programována se všemi potřebnými slovníky. Pomůžeme rodinám vyvinout a programovat vhodná slovníky a fráze pro nouzové situace v AAK.

- Uživatelé AAK měli prospěch z vytvoření "pohotovostního balíčku" potřebných věcí v případě nouze. Tyto balíčky budou pro každého klienta jiné. Pomůžeme klientům zajistit, aby balíček obsahoval jejich nouzový plán a nízko-technologickou komunikační tabulku s nouzovými informacemi a slovníkem v případě nedostupnosti AAK zařízení.

- Místní organizace mohou mít zdroje pro rodiny. Jeden účastník navštívil místní požární stanici, kde záchranné týmy navrhly zlepšení akčního plánu a poskytly příležitosti k rolování komunikace v nouzových situacích s EMT. Pomůžeme spojit rodiny s těmito zdroji.

- Přehrávání nouzových scénářů pomohlo účastníkům cvičit komunikaci v různých situacích. Některé scénáře zahrnovaly požár, sněhovou bouři, záplavu, dopravní nehodu, výpadek

elektrické energie a zdravotní nouze člena rodiny. Plánování komunikace během těchto situací by mohlo být skvělé, funkční terapeutické sezení.

Barton-Hulsey, A., Boesch, M. C., Chung, Y., Caswell, T., Sonntag, A. M., & Quach, W. (2023). Emergency and disaster preparedness for individuals who use augmentative and alternative communication: A pilot study on supported planning using a toolkit. *American Journal of Speech-Language Pathology*. https://doi.org/10.1044/2023_ajslp-23-00086

Vztah mezi koktáním a duševním zdravím

Neúspěšné sociální přijetí a negativní vnímání vlastní schopnosti komunikace přispívají k depresivním symptomům u lidí s koktáním. Briley a kolegové (2020) zjistili, že balbutici vykazují zvýšené symptomy deprese ve srovnání se svými vrstevníky bez koktání, a to zejména u žen, které projevovaly zhoršující se symptomy deprese.

Studie Tichenor a kolegů zkoumaly vzory myšlení související se sebevražednými myšlenkami u adolescentů a dospělých s koktáním. 68% dospělých s koktáním mělo alespoň do určité míry sebevražedné myšlenky, což je mnohem více než v obecné populaci.

Uloha logopedů

- Uznat vážnost možného vztahu mezi koktáním a duševním zdravím adolescentů a dospělých s koktáním.
- Přezkoumat přístup k koktání - je holistický nebo zaměřený na plynulost? Důležitost holistických terapeutických přístupů je zdůrazněna.
- Mluvit s pacienty o duševním zdraví a koktání - to je součástí rozsahu praxe pro logopedy.
- Pozornost při vyšších skóre na dotazníku OASES, které byly spojeny se zvýšenou pravděpodobností sebevražedných myšlenek.
- Screenování opakujícího se negativního myšlení, zejména u adolescentů s koktáním.
- Hledat způsoby, jak zvýšit sociální podporu pro lidi s koktáním.
- Spolupracovat s odborníky na duševní zdraví v komunitě na holistickém přístupu k léčbě koktání.
- Uzdravení sebedůvěry je důležité pro všechny zúčastněné.

Briley, P. M., Gerlach, H., & Jacobs, M. M. (2020). Relationships between stuttering, depression, and suicidal ideation in young adults: accounting for gender differences. *Journal of Fluency Disorders*. <https://doi.org/10.1016/j.jfludis.2020.105820>

Ehring, T., Zetsche, U., Weidacker, K., Wahl, K., Schönfeld, S., & Ehlers, A. (2011). The Perseverative Thinking Questionnaire: Validation of a content-independent measure of repetitive negative thinking. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*. <https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2010.12.003>

[Redirecting](#)

Imura, D., & Ishida, O. (2023). The influence of self-help/support group on people who stutter: A systematic review. *Speech, Language, and Hearing*. <https://doi.org/10.1080/2050571X.2022.2139954>

Sebeúcta a soucit

Sebeúcta nás povzbuzuje, abychom k sobě mluvili tak, jako bychom mluvili k dobrému příteli. Zahrnuje pozorování našich myšlenek s nenáročným povědomím, mluvení k sobě jemným tónem, zacházení se sebou s péčí místo samokritiky a pamatování si, že trápení je součástí lidského zážitku.

Mindfulness může být definována jako povědomí o tom, co se děje jak uvnitř, tak vně našich těl. Decentering je aspekt mindfulness, kde se přesouváme zvnitř sami sebe (subjektivní pohled) na vnější perspektivu (objektivní pohled).

Výzkumníci zjišťují zajímavé vztahy mezi těmito proměnnými u dospělých, kteří koktají. Mindfulness, decentering a sebeúcta podporují pohodlí v komunikaci a kvalitu života u dospělých koktajících. Praxe mindfulness, sebeúcty a decenteringu může pomoci snížit negativní komunikační postoje, zvýšit účast v každodenních komunikačních situacích a celkově zlepšit kvalitu života u dospělých, kteří koktají.

Mnoho terapeutických přístupů pro koktání již obsahuje prvky mindfulness a restrukturalizace negativních myšlenek, zatímco další přístupy by mohly být obohaceny explicitní propagací zpráv o sebe-laskavosti a povědomí během sezení. Poslech podcastů zaměřených na koktání může být pro dospělé, kteří koktají, skvělým výchozím bodem na jejich cestě sebeúctou.

Croft, R. L., & Byrd, C. T. (2020). Self-compassion and quality of life in adults who stutter. *American Journal of Speech-Language Pathology*. https://doi.org/10.1044/2020_AJSLP-20-00055

Dignazio, L. E., Kenny, M. M., Raj, E. X., & Pelkey, K. D. (2020). Stuttering-related podcasts: audio-based self-help for people who stutter. *Perspectives of the ASHA Special Interest Groups*. https://doi.org/10.1044/2020_PERSP-20-00014